

Patientskade

Alle mennesker, som bliver behandlet i det offentlige eller private sundhedsvæsen, er i dag omfattet af en offentlig erstatningsordning, som gør det muligt at blive tilkendt erstatning, såfremt man kommer til skade i behandlingssystemet.

Man har således mulighed for at få erstatning, hvis man kommer til skade i forbindelse med behandling, undersøgelser eller ved brugen af lægemidler. Man kan både få erstatning for fysiske og psykiske skader.

Erstatningsordningen dækker dog ikke bristende forventninger til behandlingen eller manglende helbredelse.

Adgangen til erstatning omfatter ikke kun behandlinger på hospitaler, men strækker sig til både offentlige og privatpraktiserende læger, fysioterapeuter, kiropraktorer, kliniske diætister, jordemødre og en bred vifte af andre sundhedspersoner.

Adgangen til at få anerkendt en patientskade er ikke, som mange tror, betinget af, at der skal være tale om en lægefejl eller behandlingsfejl. Der er tale om en såkaldt "no fault" erstatningsordning.

Patientforsikringen, som behandler de anmeldte patientskader, beskæftiger sig ikke med spørgsmålet om, hvorvidt der er begået en fejl. Patientforsikringen vurderer alene, om der i det konkrete tilfælde er sket en skade, som skal erstattes.

Det betyder, at der ikke skal være tale om en egentlig behandlingsfejl for, at en skade skal kunne vurderes som en patientskade i henhold til loven.

Der ydes erstatning, hvis en skade er forvoldt på en af følgende måder:

- 1) Hvis en erfaren specialist på det pågældende område ville have handlet anderledes, og skaden derved ville være undgået.
- 2) Hvis skaden skyldes svigt i teknisk apparatur eller redskaber, som er brugt ved behandling eller undersøgelse.
- 3) Hvis der som følge af en undersøgelse eller behandling indtræder komplikationer, som er mere omfattende, end hvad en patient med rimelighed må tåle eller
- 4) Hvis skaden kunne være undgået med en anden behandlingsteknik eller metode, som ville have været lige så effektiv.

Kravene for at få anerkendt en patientskade er forholdsvis beskedne,- det kræves alene, at man ikke har fået den bedst mulige behandling og derfor har pådraget sig en skade.

Mange af vores klienter møder hos os i den vildfarelse, at der skal være tale om en alvorlig fejl eller svigt i sundhedssystemet.

Mange komplicerede sygdomstilstande kræver en højt specialiseret viden for at blive behandlet bedst muligt. Vores sygehussystem er i lighed med de fleste europæiske landes sundhedssystemer opbygget med specialenheder, som er samlet på nogle få sygehuse.

Det betyder, at ikke alle sygehuse har den samme viden inden for enhver sygdom eller traume. Det kan ikke lade sig gøre ressourcemæssigt at have den bedste specialistviden inden for alle områder på alle sygehuse og lægehuse.

Det betyder rent erstatningsmæssigt, at hvis man for eksempel pådrager sig en skade, som grundet manglende specialistviden bliver behandlet efter bedste evne og uden fejl, men ikke efter niveauet for bedste specialist, og dette medfører en skade, så er der tale om en patientskade, som giver adgang til erstatning for den merskade, man pådrager sig.

En af mine klienter pådrog sig ved sit arbejde som lastbilschauffør et vrid i sin skulder. Han fik umiddelbart mange smerter og henvendte sig på skadestuen, hvor hans arm blev sat i en slynge, og han blev beordret hvile. Lægen diagnosticerede min klients skade korrekt. Min klient fik at vide, at der formentlig var tale om en biceps-seneskade, hvilket senere blev bekræftet.

Min klient havde meget ondt i sin arm og fik grundet sine smerter udført en kikkertoperation. Ved operationen fik han at vide, at hans skade skulle have været behandlet hurtigere på grund af hans unge alder og hans hårde fysiske arbejde taget i betragtning.

I dette konkrete tilfælde blev hans behandlingsforløb og den merskade, han pådrog sig, anerkendt som en patientskade, da en erfaren specialist på området ville have opereret ham umiddelbart efter diagnosticeringen. Den behandlende læge havde ikke begået en fejl, men en erfaren specialist ville have iværksat en anden form for behandling.

En forsinket diagnosticering af f.eks. cancer kan også blive anerkendt som en patientskade, såfremt det efter bedste specialiststandard ville have været muligt at diagnosticere sygdommen før den faktiske diagnosticering og spredning af canceren derved måske kunne være undgået.

En sjælden komplikation, som er mere omfattende, end hvad en patient med rime-lighed må tåle, kan også blive anerkendt som en patientskade, selv om behandlingen har fulgt bedste specialiststandard.

Ved operationer kan der opstå besværlige og nogle gange alvorlige komplikationer i form af blødninger, infektioner eller svigt af forskellige organer til trods for optimal behandling. Disse komplikationer kan ligeledes være erstatningsgivende.

Således kan en alvorlig infektion i et operationssår medføre erstatning, selv om der ikke er begået fejl ved operationen eller svigt af hygiejneforeskrifter.

Anerkendte patientskader giver mulighed for erstatning for svie og smerte, tabt arbejdsfortjeneste, godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne. Ved dødsfald er der mulighed for at få tilkendt forsørgertabserstatning.

Som patient eller tilskadekommen er det nogle gange svært at overskue de forskellige muligheder og de ret komplekse regelsæt, der danner grundlag for adgangen til erstatning.

Rådgivning omkring patientskader kræver ud over et godt kendskab til det juridiske regelsæt også et godt kendskab til de lægelige termer og til Arbejdsskadestyrelsens méntabel, som danner grundlag for udregningen af de helbredsmæssige godtgørelsesposter.

Det er derfor en god idé at rådføre sig med en advokat med en gedigen erfaring på området, som kan hjælpe med at indhente de nødvendige oplysninger, og som sørger for, at sagen bliver behandlet med henblik på bedst mulig erstatning.